

МАКЕДОНСКАТА САГА

"**В**о неискрени односи е тешко да се искаже вистината", рекол мудриот Bjornstern Bjornson. Токму ова негово размислување наведува да размислиме кој сè нè водеше во овие 14 години и колку на тие "избраните" им беше важна вистината за Македонија...

Да живееш на почва со толку славни историски корени, да бидеш наследник на најславното име во човековата историја, да вееш знаме кое е најстариот култ на сонцето, да имаш јазик и црква доилка на останатите, и сè да изгубиш во лоша коцкарска проценка... "Да имаш, па да немаш" е проклетството кое нè следи. Но, имавме ли можност да ја поправиме грешката или, пак, како слепите Самуилови војници лошо го наоѓавме патот кој нè водеше кон вистината, која едноставно, гордо и на сиот глас требаше да му ја искажеме на цел свет. ЕЈ, НИЕ СМЕ МАКЕДОНЦИ, СО МИЛЕНИУМИ ОПСТОЛУВАМЕ НА БИБЛИСКАТА МАКЕДОНСКА ПОЧВА ПОТОПЕНА СО КРВ, ПОСТОЈАНО ЖРТВУВАНА ВО ПОЛИТИЧКО-ВОЕНИ СПЛЕТКИ, ИНТРИГИ, УГНЕТУВАЊА, СТРАДАЊА...

"Денешната самостојност е дел од историската борба на македонскиот народ за своја држава, дел од нашиот искон. Но, над тој возвишен чин беа надвиснати многу ризици", ќе истакне првиот македонски премиер.

Но, сепак нека ни е честит 8 Септември, Денот на независноста на Република Македонија. Одбележуваме 14 години во кои Македонија преживеа непризнавања, негирања, ембарга, сиромаштија, војни, стресови, но и години во кои се избори за признавање и за место во светското семејство.

За жал, и денес, години по тој историски референдум за самостојност, неопходна ни е смиреност, разум и одговорност, самопочит и потреба да го почувствуваме и гордо истакнеме пред цел свет нашиот национален идентитет.

Како, скриен во запечатената Пандорина кутија, Македонецот се прашува до кога датумите кои ги одбележуваат настаните со историско значење, ќе ги чувствува како товар на душата, до кога ќе лелека наместо да слави? Дали треба да замижиме пред фактот дека дел од граѓаните на оваа држава, пред 14 години, на прашањето "Дали сте за самостојна Македонија...?", не најдоа потреба да одговорат. Случајно или намерно, некои од политичките претставници на граѓаните, кои пред 14 години не беа сигурни дали сакаат да живеат во независна и суверена Македонија, денес ги гледаме на видни позиции и што е најтрагично токму тие куртоазно одлучуваат за многу работи од стратешки, витален интерес за државата. Ах, таа дволичност, ах тоа лицемерие, до кога ли ќе ја закопува македонската вистина?!

Многумина разочарано, со доза на оправдана горчина, велат дека Македонија ја слави референдумската независност, а мисли на охридската "ставеност во зависност". Очигледно, о Охридскиот договор и од него произлезените измени на Уставот не помогнаа Албанците да ја чувствуваат Македонија како своја држава или, пак, да се однесуваат како нејзини лојални граѓани, а не лицемерно да нè залажуваат со "соживотска љубов".

Не се покажаа од голема помош двојазичните пасоши, ниту издигнувањето на албанскиот јазик на ниво на втор службен јазик во државата, ниту легализацијата на парауниверзитетот и маркантната зграда на влезот во Тетово наречена Штулов, ниту интензивното отворање нови работни места за Албанците во јавниот сектор, ниту развезаните орли на највидни места...

Уцените и постојаните притисоци, перманентните незадоволства, дали пресликани преку некои си "командоси" од Кондово, Красниќи или Јасниќи, секојдневно нè држат во постојана тензија, при која не забележавме дека Македонците стануваат граѓани од последен ред во сопствената, матичната држава!

Македонци, свртете се околу себе и согледајте ги древностите и историјата која нè опкружува и постапете според генетската предиспозиција за да си го зачуваме своето! Ни ги бараат името, знамето, јазикот, црквата, земјата, идентитетот... Нè соголуваат.

QVO VADIS библиска Македонијо?

Господ белким ќе помогне да се оствари она што Македонците го имаат во своите гени: "Ние сме тука, постоиме и ќе постоиме".

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски